

Morgen-getijdengebed 14 juli 2023
Stadsklooster Rotterdam

Aansteken van de paaskaars en korte stilte

Openingsgebed

God onze Vader,
ook op deze morgen
komt U ons tegemoet
en aanvaardt U ons zoals we zijn.
Maak ons hart ontvankelijk voor uw woord
en geef dat wij in onze broeders en zusters
de boodschap van leven ontdekken,
die U tot ons richt, door Christus,
onze Heer, *Amen*.

Lied: Bless the Lord (5x)

Bless the Lord, my soul
and bless God's holy name.
Bless the Lord, my soul,
who leads me into life.

Prijs de Heer, mijn ziel
en prijs zijn heil'ge naam.
Prijs de Heer, mijn ziel,
die mij het leven geeft.

Psalm 65

Gij hebt ons land verzorgd en besproeid,
het rijk en vruchtbaar gemaakt.
Het hemelwater stroomt neer op de akkers,
zo maakt Gij ze klaar voor de oogst.

*Gij drenkt de voren en effent de kluiten,
Gij weekt ze met regen en zegent het zaad.
Zo is heel het jaar omkranst met uw gaven
op al uw wegen ligt vruchtbaarheid.*

Op eenzame steppen glinstert de dauw,
een gordel van heerlijkheid ligt om de heuvels.
De beemden dragen een kleed van kudden,
de dalen een deken van graan,
het is al jubel en lofzang.

*Eer aan de Vader, de Zoon en de Heilige
Geest, zoals het was in het begin, nu is
en zal zijn tot in de eeuwen der eeuwen,
amen.*

Korte stilte

Evangelielezing (Matteüs 13,1-9)

Op zeker dag verliet Jezus zijn huis en ging aan de oever van het meer zitten. Er kwam een grote mensenmassa om Hem heen staan, en daarom ging Hij in een boot zitten, terwijl de menigte op de oever bleef. Hij sprak in allerlei gelijkenissen tot hen: 'Een zaaier ging eropuit om te zaaien. Tijdens het zaaien viel een deel van het zaad op de weg, en er kwamen vogels die het opaten. Een ander deel viel op rotsachtige grond, waar maar weinig aarde was, en het schoot meteen op omdat het niet diep in de grond kon doordringen; en toen de zon opkwam verschroeide het, en doordat het geen wortel had droogde het uit. Weer een ander deel viel tussen de distels, en toen die opschoten verstikten ze het. Maar er viel ook zaad in goede grond, en dat droeg vrucht, deels honderdvoudig, deels zestigvoudig, deels dertigvoudig. Laat wie oren heeft goed luisteren!'

*Eer aan de Vader, de Zoon en de Heilige
Geest, zoals het was in het begin,
nu is en zal zijn tot in de eeuwen
der eeuwen, amen.*

**Langere stilte om de gelezen
teksten te overdenken**

**Een kloostergezang uit de Onze Lieve
Vrouwe Abdij te Oosterhout**

Gebeden

God onze Vader, door de parabel van vandaag
voelen we ons een beetje meer dan anders
verbonden met die groeibeweging in de natuur:
vanuit de donkere diepte van de aarde naar

et licht. Zo groeien ook wij: door het donker in ons leven heen ontwikkelen wij ons, het is vaak niet zonder pijn dat wij vrucht dragen... daarom bidden wij: Heer, ontferm U...

Vanuit de diepte en door het donker van het leven heen ontwikkelen wij ons, worden wij van betekenis, en dragen wij vrucht, elk van ons op zijn of haar eigen manier. Maar vreemd soms merken we iemands bijdrage pas op als hij of zij afscheid neemt, alsof we dan pas goed gaan kijken naar de moeite die zij deed, de inspanning die hij zich getroostte, het talent dat zij inzette, de gave die hij had. Dat wij elkaar toch wat meer waarderen en het elkaar gunnen om te oogsten van onze inzet, daarom bidden wij: Heer, ontferm U...

Als het vanuit de diepte is en door het donker heen dat wij groeien en ons ontwikkelen, dan is er hoop, ook voor de donkere momenten en plekken van onze wereld. Ook al is er veel duisternis - wij mogen erop vertrouwen dat er ook nu in de donkere diepte iets nieuws ontkiemt, dat u een nog ongeweten toekomst schenken zult, daarom bidden wij: Heer, ontferm U...

Onze Vader

*Onze Vader, die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd,
Uw koninkrijk kome,
Uw wil geschiede gelijk
in de hemel alzo ook op de aarde.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden gelijk
ook wij vergeven onze schuldenaren.
Leid ons niet in verzoeking
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het Koninkrijk, de kracht
en de heerlijkheid, tot in eeuwigheid, amen.*

Lied:

De steppe zal bloeien,
de steppe zal lachen en juichen.
De rotsen die staan vanaf de dagen der
Schepping staan vol water, maar dicht.
De rotsen gaan open.
Het water zal stromen,
het water zal tintelen, stralen,
dorstigen komen en drinken.
De steppe zal drinken,
de steppe zal bloeien,
de steppe zal lachen en juichen.

De ballingen keren,
zij keren met blinkende schoven.
Die gingen in rouw
tot aan de einden der aarde,
één voor één, en voorgoed.
Die keren in stoeten.
als beken vol water,
als beken vol toesnellend water,
schietsend omlaag van de bergen,
als lachen en juichen.
Die zaaiden in tranen,
die keren met lachen en juichen.

De dode zal leven,
de dode zal horen: nu leven.
Ten einde gegaan en onder stenen
bedolven:
dode, dode, sta op,
het licht van de morgen.
Een hand zal ons wenken,
een stem zal ons roepen:
Ik open hemel en aarde en afgrond
en wij zullen horen.
en wij zullen opstaan
en lachen en juichen en leven.

Zegenbede

In de lente
ontkiemt het zaad.
In de zomer
is de oogst overvloedig.
In de herfst
valt de graankorrel in de aarde.
In de winter

wacht het in de grond.

God van de aarde,
moge ons leven zijn

als de cyclus van de seizoenen.

God van de hemel,

mogen wij overvloedig oogsten.

Zegen ons met de namen als vanouds,

Vader, Zoon en heilige Geest, *amen*.